

hensigt at sikre målsætningen om, at hverken medicinbrugerne eller den offentlige sygesikring skal betale mere for lægemiddelvirksomhedernes produkter i Danmark, end man gør i det øvrige Vesteuropa. Et af disse tiltag var en ændring af sygesikringslovens regler om tilskud til medicin, som trådte i kraft den 25. juni 2001.

Ændringen medførte, at sygesikringens tilskud ikke altid ydes til lægemidlets fulde salgspris. Således kan tilskudsprisen afvige fra salgsprisen, hvis et lægemiddel både sælges i Danmark og i et eller flere andre EU/EØS-lande. I så fald udgør tilskudsprisen gennemsnittet af den pris, hvortil lægemidlet sælges i de øvrige europæiske lande. For grupper, hvor der indgår mindst et lægemiddel med en europæisk pris, er tilskudsprisen for alle lægemidler i gruppen den laveste europæiske pris blandt gruppens lægemidler. For øvrige lægemiddelgrupper uden en europæisk gennemsnitspris fastsættes tilskudsprisen som den laveste pris i gruppen. Den pris, der ydes tilskud til, kan aldrig overstige lægemidlets faktiske pris. Det vil sige, at hvis salgsprisen er lavere end tilskudsprisen, så beregnes tilskuddet af salgsprisen. Det er ligeledes tilskudsprisen, som lægges til grund ved opgørelsen af en persons samlede forbrug af tilskudsberettiget medicin på ét år.

Tilskudsprisen for lægemidlet Mestion er således fastsat på grundlag af det pågældende lægemiddels europæiske gennemsnitspris. Årsagen til, at der – også for personer med kronikertilskud – opstår en højere egenbetaling ved køb af Mestion, er, at lægemiddelvirksomheden ICN (MediLink) sælger lægemidlet billigere i de øvrige EU/EØS-lande, hvor lægemidlet markedsføres, end her i landet. Patienten skal således selv betale differencen mellem lægemidlets faktiske pris og lægemidlets tilskudspris.

Jeg kan oplyse, at Lægemedelindustriforeningen tidligere har tilkendegivet, at foreningens medlemsvirksomheder frem til sommeren 2005 ikke vil hæve priserne på generelt tilskudsberettigede lægemidler over det gennemsnit, den enkelte virksomhed tager for sine produkter i de øvrige EU/EØS-lande.

Der er imidlertid et begrænset antal lægemiddelvirksomheder, herunder ICN (MediLink), der ikke er medlem af Lægemedelindustriforeningen. Disse firmaer er ikke omfattet af Lægemedelindustriforeningens erklæring om ikke at ville hæve priserne på generelt tilskudsberettigede lægemidler over det gennemsnit, den en-

kelte virksomhed tager for sine produkter i de øvrige europæiske lande.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at jeg den 5. februar 2004 har rettet henvendelse til de lægemiddelvirksomheder, som ikke er medlem af Lægemedelindustriforeningen, og opfordret de pågældende virksomheder til – ikke mindst med tanke på konsekvenserne for patienternes egenbetaling – nøje at vurdere deres prissætning af virksomhedens præparater i Danmark i forhold til det europæiske prisniveau for det pågældende lægemiddel.

Jeg kan herudover oplyse, at jeg i oktober måned 2003 har nedsat et udvalg om medicintilskud. Udvalget skal bl.a. beskrive og vurdere de gældende bestemmelser for fastsættelse af tilskudspriser. Udvalget kan herudover foreslå ændringer af reglerne for fastsættelse af tilskudspriser. Udvalget skal afslutte sit arbejde i april 2004. Jeg er bekendt med, at udvalget i en forbindelse også inddrager den problemstilling, som kan opstå for patienten, når en virksomhed, som ikke er medlem af Lægemedelindustriforeningen, vælger at markedsføre et lægemiddel dyre i Danmark end i de øvrige europæiske lande. Det er min forventning, at udvalget vil komme med anbefalinger, som vil føre til en ændring af sygesikringslovens regler om medicintilskud.

Spm. nr. S 2902

Til kirkeministeren (18/3 04) af:

Karen J. Klint (S):

»Hvilke ændringer i den eksisterende lovgivning skal gennemføres, hvis folkekirken og de øvrige vielsesberettigede trossamfund skal have mulighed for at blive registreret partnerskabsstiftende myndighed?«

Begrundelse

Spørgsmålet er i denne ordlyd stillet til justitsministeren (S 2494), der dog undlader at tage stilling til, hvilke ændringer der i givet fald skal finde sted i kirkeministerielt regi, hvorfor samme spørgsmål nu stilles til kirkeministeren. Spørgsmålet er stillet i forlængelse af den igangværende debat om homoseksuelle pars mulighed for at indgå registreret partnerskab i kirken, og en række politikere, biskopper og præster har